

Ühise kalanduspoliitika lihtsustamine ja täiustamine (2006-2008)

Euroopa Parlamendi resolutsioon 2006.–2008. aasta tegevuskava kohta ühise kalanduspoliitika lihtsustamiseks ja täiustamiseks (2006/2053(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni teatist nõukogule ja Euroopa Parlamendile "2006.–2008. aasta tegevuskava ühise kalanduspoliitika lihtsustamiseks ja täiustamiseks" (KOM(2005)0647);
 - võttes arvesse komisjoni teatist "Ühise kalanduspoliitika õigusruumi parendamise ja lihtsustamise perspektiivid" (KOM(2004)0820) ning komisjoni talituste töödokumenti "Ühise kalanduspoliitika õigusruumi lihtsustamise ja täiustamise võimaluste ja selle elluviimise analüüs" (SEK(2004)1596);
 - võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ja Regioonide Komiteele "Ühenduse Lissaboni kava rakendamine: õiguskeskkonna lihtsustamise strateegia" (KOM(2005)0535);
 - võttes arvesse nõukogu 15. aprilli 2005. aasta järeldusi komisjoni teatise "Ühise kalanduspoliitika õigusruumi parendamise ja lihtsustamise perspektiivid" kohta (8077/2005);
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel 16. detsembril 2003. aastal sõlmitud paremat õigusloomet käsitlevat institutsioonidevahelist kokkulepet¹;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
 - võttes arvesse kalanduskomisjoni raportit (A6-0228/2006),
- A. arvestades, et õiguskeskkonna täiustamine ja lihtsustamine, mille eesmärk on selle tõhusamaks ja läbipaistvamaks muutmine, on Euroopa Liidu prioriteetne ülesanne kodanike hüvanguks, mida viiakse läbi konkurentsivõime, majanduskasvu ja jätkusuutliku arengu tugevdamise raames, aidates seeläbi kaasa Lissaboni eesmärkide saavutamisele;
- B. arvestades, et liikmesriikide ametiasutused ja kalandussektori töötajad avaldavad kahetsust meetmete hajutatuse ja paralleelsuse, olemasolevate tekstide selgusetuse ja juurdepääsetavuse üle, samuti raskuste üle, mis tulenevad halduskoormusest, mida tekitab suur hulk sageli üleliigseid kohustusi;
- C. arvestades, et ühist kalanduspoliitikat reguleerivate eeskirjade lihtsustamisse tuleb laialdaselt kaasata kalureid ja teisi asjaomaseid pooli;

¹ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

- D arvestades, et kalandussektoriga tuleb konsulteerida tähtaegade piires, mis võimaldab neil otsustusprotsessis tegelikult osaleda ja olla sellesse juba algusest peale kaasatud;
- E. arvestades, et ühise kalanduspoliitika tulemuslikkus on tihedalt seotud ühtlustatud kontrolli- ja järelevalvesüsteemi kehtestamisega, mida kohaldatakse kõigi kalandussektori töötajate suhtes,
1. tervitab nimetatud sektori tegevuskava ühise kalanduspoliitika lihtsustamiseks ja täiustamiseks;
 2. toetab täielikult komisjoni määratletud eesmärgi, eelkõige olemasolevate tekstide selguse suurendamist, nende lihtsustamist, samuti neile juurdepääsu parandamist, kalandusega tegelevate ametiasutuste halduskoormuse ja -kulude vähendamist ning kalurite kohustuste ja piirangute vähendamist;
 3. tervitab komisjoni väljapakutud meetodeid, eelkõige kolmeaastase tegevuskava koostamist ajavahemikuks 2006–2008;
 4. toetab komisjoni seisukohta, et lihtsustamist puudutavad jõupingutused tuleb keskendada kalavarude säilitamise poliitikale ja kalapüügitegevuse kontrollile;
 5. on seisukohal, et enne õigusakti vastuvõtmist on oluline realselt parendada konsulteerimist kõikide asjaomaste pooltega, keda kavandavad meetmed puudutavad, ning see peaks toimuma võimalikult varases etapis, et huvitatud pooled saaksid tõhusalt kaasa aidata ettevalmistavale tööle enne mis tahes õigusakti ettepanekut;
 6. on seisukohal, et kõikide õigusaktide ettepanekute mõju tuleb eelnevalt hinnata ja hindamine peab põhinema täpsel, objektiivsel ja täielikul teabel ning tulemused tuleb sobival hetkel avalikustada;
 7. on seisukohal, et iga uue õigusakti vastuvõtmise ja kohaldamise vahel peab olema ette nähtud piisav ajavahemik, et asjaomased pooled saaksid sellega kohaneda;
 8. on seisukohal, et õigusaktide tekstid peavad olema täpsemalt koostatud ja huvirühmadele arusaadavamad;
 9. on seisukohal, et vastuvõetud meetmete tõhusust ja rakendamist on tarvis süstemaatiliselt hinnata objektiivsete ja selgelt määratletud näitajate alusel;
 10. nõuab, et nõuandekogudel (eriti piirkondlikel nõuandekomisjonidel ning kalanduse ja vesiviljeluse nõuandekomiteel) oleks oluline roll olemasolevate ja uute meetmete lihtsustamisel ning nende tõhususe ja rakendamise hindamisel; on seisukohal, et nõuandekogudega tihedama konsulteerimise tulemusena hakkaksid kalandussektori töötajad senisest enam järgima kalandust käsitlevaid õigusakte;
 11. on seisukohal, et tehnilisi meetmeid, kalandusalase tegevuse juhtimise meetmeid ja kalapüügitegevuse kontrollimeetmeid ning püügi piirnorme käsitlevate õigusnormide õiguslik struktuur on vaja läbi vaadata, eelkõige tekstide selgemaks muutmiseks, nende loetavuse ja ühtluse parandamiseks, aegunud normide tühistamiseks ning ühise kalanduspoliitika iga osa käsitlevate normide koondamiseks ja tugevdamiseks;

12. toetab tegevuskavas loetletud lihtsustamisalaseid suuniseid, mis käsitlevad lubatud kogupüüki / püügikvoote ja püügikoormust, eelkõige praeguste mitmesuguste osade eraldi käsitlemist, otsuste suunamist ühtsetele rühmadele ja mitmeaastaste lähenemisviiside väljatöötamist;
13. tervitab komisjoni kavatsust reformida olemasolevaid õigusakte, rühmitades tehnilised meetmed järk-järgult püügipiirkondade kaupa, muutes samal ajal kehtivad õigusnormid selgemaks ja tagades kõikide normide suurema ühtluse ja ühtsuse;
14. lükkab tagasi komisjoni kavandatud võimaluse esitada nõukogule tehniliste meetmete kohta "lühike" määrus, millele järgneksid üksikasjalikumad komisjoni määrused, kuna selliseid olulisi aspekte nagu tehnilised meetmed, mis kehtivad kõigi ühenduse laevade suhtes, ei saa arutelust välja jätta ning neile on vaja Euroopa Parlamendi ja nõukogu heakskiitu;
15. on arvamusel, et erilist tähelepanu tuleb pöörata võimalusele lubada liikmesriikidel kehtestada teatavaid kohalikult kohaldatavaid tehnilisi meetmeid; on seisukohal, et kõnealuste lahenduste kahjuliku keskkonnamõju ärahoidmiseks peaks meetmete rakendamist perioodiliselt hindama;
16. märgib, et juba nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta)¹ artikliga 9 lubatakse liikmesriikidel kalavarude kaitseks ja majandamiseks ning kalapüügi mõju vähendamiseks mere ökosüsteemidele võtta mittediskrimineerivaid meetmeid 12 meremiili kaugusel oma lähtejoonest; nõuab tungivalt, et komisjon oleks kõnealuse põhimõtte laiendamisel ettevaatlik, kuna luba võtta teatavaid tehnilisi kohalikult kohaldatavaid meetmeid võib tekitada diskrimineerivaid olukordi erinevates liikmesriikides;
17. kiidab heaks konkreetsetele aladele või püügipiirkondadele keskendatud ning varude kaitse teaduslikel kriteeriumitel ja sotsiaalmajandusliku mõju põhjalikul analüüsil põhinevate lähenemisviiside väljatöötamise iga üksikjuhtumi kohta eraldi ning on seisukohal, et kõnesolevate lähenemisviiside väljatöötamisse tuleb tihedalt kaasata kõik asjaomased pooled;
18. on seisukohal, et komisjoni poolt ühise kalanduspoliitika osana esitatud taastamis- ja majandamiskavad tuleb muuta paindlikuks vastavalt tegelikele kalastamistingimustele eri liikmesriikides;
19. kiidab heaks suurema arvuti-, infotehnoloogia- ja automatiseerimise kasutuse, et hõlbustada juurdepääsu ühenduse õigusaktidele, samuti kergendada ning muuta andmete kogumist ja edastamist liikmesriikide ametiasutuste ja sektoris töötajate jaoks otstarbekamaks;
20. on seisukohal, et teavet õigusaktide kohta ei tule edastada üksnes institutsioonide kaudu, vaid see peab jõudma eelkõige ühenduste, piirkondlike nõuandekomisjonide, Interneti, ja tegevusjuhendite kaudu otse huvitatud osapoolteni;

¹ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

21. on seisukohal, et uusi tehnoloogiaid tuleb kalalaevade pardal hakata kasutama järkjärgult, nähes ette erandid kõige väiksematele laevadele ja kehtestades piisavalt pikad üleminekuperioodid, et sektor saaks sellega kohaneda;
22. peab vajalikuks ühenduse abi eraldamist uute tehnoloogiate arendamiseks, samuti vajalikuks erikoolituseks;
23. peab oluliseks kõiki kalapüügitegevuse kontrolli ja järelevalvega seotud aspekte käsitlevate õigusnormide koondamist ja uuesti sõnastamist;
24. kutsub komisjoni üles asuma läbi vaatama miinimumsuurusi käsitlevaid ühenduse norme, et need ühtlustada;
25. kinnitab veel kord, et kiiresti tuleb kehtestada ühtlustatud kontrolli- ja järelevalvesüsteem, mis kehtib kõikide sektoris töötajate suhtes ja millele on lisatud tõlgendamisnorme ja vastutust reguleeriv ühtne kord, et tugevdada kalurite usku võrdse kohtlemise aluspõhimõttesse; on seisukohal, et Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuur peaks selle eesmärgi saavutamisele kaasa aitama;
26. tervitab üldist põhimõtet, mille eesmärk on muuta liikmesriikide ja sektori aruandekohustused otstarbekamaks, kuid rõhutab komisjoni mõnede aruannete olulisust, eelkõige ühise kalanduspoliitika rakendamise kontrolli valdkonnas;
27. on seisukohal, et ühenduse vetest väljaspool kalastamiseks antavate litsentside, samuti väljapüüki ja püügikoormust käsitlevate andmete haldamine tuleb muuta selgemaks, paremaks ja elektroonilisemaks ning tervitab algatusi, mis komisjon on juba selles osas käivitanud;
28. jagab komisjoni seisukohta, et keerulised ja pikad menetlused, mida Euroopa Liit kohaldab piirkondlike kalandusorganisatsioonide poolt vastu võetud normide ühenduse õigusaktidesse ülevõtmisel, on täiesti ebasoovitavad, kuid on arvamusel, et suurem osa ülevõtmisprotsessi keerukusest tuleneb liigsest bürokraatiast komisjonis endas ning lükkab seetõttu kategooriliselt tagasi võimaluse, et lihtsustamisprotsess viidaks läbi selle arvelt, et Euroopa Parlamendilt võetakse ära volitused sekkumaks õigusloomega seotud menetlustesse;
29. palub komisjonil viia ka lõpule kalanduse valdkonna partnerluslepingu kahe peamise kategooria (segapüük ja tuunipüük) tüüplepingu väljatöötamine, mille põhjal määratakse kindlaks lepinguosaliste (ühendus ja kolmandad riigid) õigused ja kohustused;
30. on seisukohal, et kalanduse partnerluslepingute läbirääkimiste- ja järelevalveprotsessi läbivaatamine ja lihtsustamine on prioriteetse tähtsusega ning tervitab jõupingutusi, mis komisjon on selles osas hiljuti teinud;
31. väljendab valmisolekut aidata aktiivselt kaasa jõupingutustele viia läbi lihtsustamisprotsess ning kutsub institutsioone pidama pidevalt dialoogi parema õigusloome huvides ühise kalanduspoliitika valdkonnas;
32. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

